

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/1673

af 23. oktober 2018

om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 83, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Hvidvask af penge og den relaterede finansiering af terrorisme og organiseret kriminalitet er fortsat væsentlige problemer på EU-plan og skader derved den finansielle sektors stabilitet og omdømme og truer det indre marked og Unionens indre sikkerhed. For at tackle disse problemer samt supplere og styrke anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849⁽²⁾ er formålet med dette direktiv strafferetlig bekæmpelse af hvidvask, hvilket muliggør mere effektivt og hurtigere grænseoverskridende samarbejde mellem kompetente myndigheder.
- (2) Foranstaltninger, som udelukkende træffes på nationalt plan eller endog på EU-plan uden hensyntagen til koordinering og samarbejde på internationalt plan, ville kun have meget begrænsede virkninger. De foranstaltninger, som Unionen træffer for at bekæmpe hvidvask af penge, bør derfor være forenelige med og mindst lige så strenge som andre tiltag, der træffes i internationale fora.
- (3) Unionen bør ved sin indsats fortsat tage særligt hensyn til anbefalingerne fra Den Finansielle Aktionsgruppe (FATF) og instrumenter fra andre internationale organisationer og organer, som er aktive inden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. De relevante EU-retsakter bør, hvor det er relevant, afstemmes yderligere med de internationale standarder om forebyggelse af hvidvask af penge samt finansiering af terrorisme og masseødelæggelsesvåben, der blev vedtaget af FATF i februar 2012 («de reviderede anbefalinger fra FATF»). Som underskriver af Europarådets konvention om hvidvask, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet af strafbare handlinger og finansiering af terrorisme bør Unionen gennemføre nævnte konventions krav i sin retsorden.
- (4) I Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA⁽³⁾ fastsættes krav vedrørende kriminalisering af hvidvask af penge. Denne rammeafgørelse er imidlertid ikke tilstrækkelig omfattende, og den nuværende kriminalisering af hvidvask er ikke tilstrækkelig sammenhængende til effektivt at bekæmpe hvidvask i hele Unionen og resulterer i håndhævelsesmangler og i hindringer for samarbejdet mellem de kompetente myndigheder i forskellige medlemsstater.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.9.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 11.10.2018.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

⁽³⁾ Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA af 26. juni 2001 om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold (EFT L 182 af 5.7.2001, s. 1).

- (5) Definitionen af kriminelle handlinger, der udgør underliggende lovovertrædelser for hvidvask af penge, bør være tilstrækkelig ensartet i alle medlemsstaterne. Medlemsstaterne bør sikre, at alle lovovertrædelser, der kan straffes med en fængselsstraf som fastlagt i dette direktiv, anses som underliggende lovovertrædelser for hvidvask af penge. Endvidere bør medlemsstaterne, i det omfang sådanne strafferammer ikke allerede gør det, inkludere et spektrum af lovovertrædelser i hver enkelt kategori af lovovertrædelser, der er opregnet i dette direktiv. I så fald bør medlemsstaterne kunne beslutte, hvordan de forskellige lovovertrædelser i hver enkelt kategori skal afgrænses. Hvis en kategori af lovovertrædelser, såsom terrorisme eller miljøkriminalitet, omfatter lovovertrædelser, som er fastlagt i EU-retsakter, bør der i dette direktiv henvises til de pågældende retsakter. Medlemsstaterne bør imidlertid anse enhver lovovertrædelse fastlagt i sådanne EU-retsakter for at udgøre en underliggende lovovertrædelse for hvidvask af penge. Enhver form for strafbar deltagelse i udførelsen af en underliggende lovovertrædelse som kriminaliseret i henhold til national ret bør ligeledes betragtes som en kriminel handling med henblik på dette direktiv. I de tilfælde hvor EU-retten giver medlemsstaterne mulighed for at indføre andre sanktioner end strafferetlige sanktioner, bør dette direktiv ikke pålægge medlemsstaterne i disse tilfælde at klassificere lovovertrædelserne som underliggende lovovertrædelser med henblik på dette direktiv.
- (6) Anvendelsen af virtuelle valutaer frembyder nye risici og udfordringer for bekæmpelsen af hvidvask af penge. Medlemsstaterne bør sikre, at sådanne risici håndteres hensigtsmæssigt.
- (7) Som følge af konsekvenserne af hvidvask af penge begået af indehavere af offentlige embeder for den offentlige sfære og for offentlige institutioners integritet bør medlemsstaterne have mulighed for at overveje at indføre strengere straffe for indehavere af offentlige embeder i deres nationale rammer i overensstemmelse med deres retlige traditioner.
- (8) Skattekriminalitet i forbindelse med direkte og indirekte skatter bør omfattes af definitionen af kriminelle handlinger i overensstemmelse med de reviderede FATF-anbefalinger. Da forskellige former for skattekriminalitet i de enkelte medlemsstater kan udgøre en kriminel handling, der straffes med de sanktioner, som er omhandlet i dette direktiv, kan definitionerne af skattekriminalitet eventuelt være forskellige i national ret. Dette direktiv har dog ikke til formål at harmonisere definitionerne af skattekriminalitet i national ret.
- (9) I straffesager vedrørende hvidvask af penge bør medlemsstaterne bistå hinanden mest muligt og sikre, at oplysninger udveksles på en effektiv og rettidig måde i overensstemmelse med national ret og den eksisterende EU-retlige ramme. Forskelle mellem definitionerne af underliggende lovovertrædelser i national ret bør ikke hindre internationalt samarbejde i straffesager vedrørende hvidvask af penge. Samarbejdet med tredjelande bør styrkes, navnlig ved at tilskynde til og støtte oprettelsen af effektive foranstaltninger og mekanismer til at bekæmpe hvidvask af penge samt ved at sikre et bedre internationalt samarbejde på dette område.
- (10) Dette direktiv finder ikke anvendelse på hvidvask af penge, der vedrører formuegoder, der hidrører fra strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser, som er omfattet af specifikke bestemmelser som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 ⁽¹⁾. Dette berører ikke medlemsstaternes mulighed for at gennemføre nærværende direktiv og direktiv (EU) 2017/1371 ved hjælp af en enkelt samlet ramme på nationalt plan. I medfør af artikel 325, stk. 2, i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) træffer medlemsstaterne de samme foranstaltninger til bekæmpelse af svig, der skader Unionens finansielle interesser, som til bekæmpelse af svig, der skader deres egne finansielle interesser.
- (11) Medlemsstaterne bør sikre, at visse former for hvidvask af penge også er strafbare, når de begås af den person, der har begået den kriminelle handling, som frembragte formuegoderne (»hvidvask af egne penge«). I sådanne tilfælde, hvor hvidvask af penge ikke blot omfatter besiddelse eller anvendelse af formuegoder, men også involverer overførsel, konvertering, hemmeligholdelse eller tilsløring af formuegoder og resulterer i yderligere skade end den, der allerede er forvoldt ved den kriminelle handling, f.eks. ved at bringe formuegoderne, der hidrører fra en kriminel handling, i omsætning og dermed hemmeligholde deres ulovlige oprindelse, bør denne hvidvask af penge være strafbar.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

- (12) For at sikre, at strafferetlige foranstaltninger er effektive mod hvidvask af penge, bør domfældelse være mulig, uden at det er nødvendigt præcist at fastslå, hvilken kriminell handling der frembragte formuegoderne, eller at der er en tidligere eller samtidig domfældelse for denne kriminelle handling, samtidig med at der tages højde for alle relevante omstændigheder og beviser. Det bør være muligt for medlemsstaterne i overensstemmelse med deres nationale retssystem at sikre dette gennem andre midler end lovgivning. Retsforfølgning af hvidvask af penge bør heller ikke forhindres på grund af den omstændighed, at den kriminelle handling blev begået i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, med forbehold af betingelserne i dette direktiv.
- (13) Formålet med dette direktiv er at kriminalisere hvidvask af penge, når den begås forsætligt og med viden om, at formuegoderne hidrørte fra en kriminell handling. I denne sammenhæng bør dette direktiv ikke sondre mellem situationer, hvor formuegoder hidrører direkte fra en kriminell handling, og situationer, hvor de hidrører indirekte fra kriminelle handlinger, i overensstemmelse med den brede definition af »udbytte« som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU ⁽¹⁾. Når det i hvert enkelt tilfælde skal vurderes, om formuegoderne hidrører fra kriminelle handlinger, og om personen vidste dette, bør sagens specifikke omstændigheder tages i betragtning, såsom om formuegodernes værdi står i misforhold til den tiltaltes lovlige indkomst, og om den kriminelle handling og erhvervelsen af formuegoderne fandt sted inden for samme tidsrum. Forsæt og viden kan udledes af objektive, faktiske omstændigheder. Da nærværende direktiv fastsætter minimumsregler for definitionen af strafbare handlinger og om sanktioner i forbindelse med hvidvask af penge, kan medlemsstaterne selv indføre eller opretholde skrapere strafferetlige regler inden for dette område. Medlemsstaterne bør f.eks. kunne fastsætte, at hvidvask af penge, der begås hensynsløst eller ved grov uagtsomhed, udgør en strafbar handling. Henvisninger i nærværende direktiv til hvidvask af penge begået ved uagtsomhed bør forstås som sådan for de medlemsstater, der kriminaliserer sådan adfærd.
- (14) For at forebygge hvidvask af penge i hele Unionen bør medlemsstaterne sikre, at det kan straffes med en maksimumsstraf på mindst fire års fængsel. Denne forpligtelse berører ikke den individuelle fastsættelse og anvendelse af straffe og fuldbyrdelsen af domme under hensyn til de konkrete omstændigheder i hver enkelt sag. Medlemsstaterne bør også fastsætte yderligere sanktioner eller foranstaltninger, såsom bøder, midlertidig eller varig udelukkelse fra adgang til offentlig finansiering, herunder udbudsprocedurer, tilskud og koncessioner, midlertidigt forbud mod at udøve erhvervsvirksomhed eller midlertidigt forbud mod at stille op til et repræsentativt eller offentligt embede. Denne forpligtelse berører ikke dommerens eller domstolens skønsmæssige ret til at afgøre, hvorvidt yderligere sanktioner eller foranstaltninger skal anvendes eller ej, idet der tages hensyn til alle forhold i den konkrete sag.
- (15) Om end der ikke er nogen forpligtelse til at skærpe straffe, bør medlemsstaterne sikre, at dommeren eller domstolen har mulighed for at tage hensyn til de skærpende omstændigheder i dette direktiv, når lovovertrædere dømmes. Det ligger fortsat inden for dommerens eller domstolens skøn at beslutte, hvorvidt straffen skal skærpes på grund af de specifikke skærpende omstændigheder, idet der tages hensyn til alle den konkrete sags faktiske omstændigheder. Medlemsstaterne bør ikke være forpligtede til at fastsætte skærpende omstændigheder, når det i national ret er bestemt, at de strafbare handlinger, som er fastlagt i Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA ⁽²⁾, eller lovovertrædelser begået af fysiske personer, der fungerer som forpligtede enheder under udøvelsen af deres erhverv, kan straffes som særskilte strafbare handlinger, og dette kan føre til strengere sanktioner.
- (16) Indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbare forhold fjerner de finansielle incitamenter, der skaber kriminalitet. Direktiv 2014/42/EU fastlægger minimumsregler om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbare forhold. Nævnte direktiv pålægger endvidere Kommissionen at aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om dets gennemførelse og om nødvendigt fremsætte passende forslag. Medlemsstaterne bør som minimum sikre indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbare forhold i alle de i direktiv 2014/42/EU omhandlede tilfælde. Medlemsstaterne bør også kraftigt overveje at muliggøre konfiskation i alle tilfælde, hvor det ikke er muligt at indlede eller afslutte en straffesag, herunder i tilfælde, hvor lovovertræderen er afgået ved døden. Som Europa-Parlamentet og Rådet har anmodet om i den erklæring, der ledsager direktiv 2014/42/EU, vil Kommissionen fremlægge en rapport, som analyserer gennemførligheden af og de mulige fordele ved at indføre yderligere fælles regler vedrørende konfiskation af formuegoder, der hidrører fra handlinger af kriminell art, herunder hvis der ikke er dømt en eller flere bestemte personer for disse handlinger. En sådan analyse vil tage hensyn til forskellene mellem medlemsstaternes retstraditioner og -systemer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39).

⁽²⁾ Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet (EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42).

- (17) I betragtning af den mobile karakter af gerningsmændene til og udbyttet fra strafbare handlinger samt den komplicerede og grænseoverskridende karakter af de efterforskninger, der kræves for at bekæmpe hvidvask af penge, bør alle medlemsstater fastsætte deres jurisdiktion med henblik på at give de kompetente myndigheder mulighed for at efterforske og retsforfølge sådanne handlinger. Medlemsstaterne bør i den forbindelse sikre, at deres jurisdiktion omfatter tilfælde, hvor en lovovertrædelse begås ved brug af informations- og kommunikationsteknologi, hvortil der er opnået adgang fra deres område, uanset om teknologien befinder sig på deres område eller ej.
- (18) I henhold til Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA ⁽¹⁾ og Rådets afgørelse 2002/187/RIA ⁽²⁾ skal de kompetente myndigheder i to eller flere medlemsstater, der fører parallelle straffesager om de samme faktiske omstændigheder, som involverer den samme person, med bistand fra Eurojust indlede direkte høringer med hinanden, navnlig for at sikre, at alle de af dette direktiv omfattede lovovertrædelser retsforfølges.
- (19) For at sikre en vellykket efterforskning og retsforfølgning af hvidvask af penge bør de ansvarlige for efterforskning og retsforfølgning af sådanne lovovertrædelser have mulighed for at benytte effektive efterforskningsmidler, såsom dem, der anvendes i forbindelse med bekæmpelse af organiseret kriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet. Det bør i den forbindelse sikres, at der står tilstrækkeligt personale og målrettet uddannelse, ressourcer og ajourført teknologisk kapacitet til rådighed. Brugen af sådanne midler i overensstemmelse med national ret bør være målrettet og ske under hensyntagen til proportionalitetsprincippet og karakteren og alvoren af de lovovertrædelser, der efterforskes, og bør respektere retten til beskyttelse af personoplysninger.
- (20) Dette direktiv erstatter visse bestemmelser i rammeafgørelse 2001/500/RIA for de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv.
- (21) Dette direktiv er i overensstemmelse med de principper, der anerkendes i artikel 2 i traktaten om den Europæiske Union (TEU), og de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder samt med de principper, der navnlig er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder i afsnit II, III, V og VI, som bl.a. omfatter retten til respekt for privatliv og familieliv og retten til beskyttelse af personoplysninger, legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf, hvilket også omfatter kravet om præcision, klarhed og forudsigelighed i strafferetten, uskyldsformodningen samt mistænktens og tiltaltes ret til adgang til advokatbistand, retten til ikke at inkriminere sig selv og retten til en retfærdig rettergang. Dette direktiv skal gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder og principper og under samtidig hensyntagen til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og andre menneskerettighedsforpligtelser i henhold til folkeretten.
- (22) Målet for dette direktiv, nemlig at underlægge hvidvask af penge i alle medlemsstaterne strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dette direktivs omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (23) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager disse medlemsstater ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland.
- (24) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Rammeafgørelse 2001/500/RIA er fortsat bindende for og finder fortsat anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. I dette direktiv fastsættes minimumsregler for, hvad der skal anses for strafbare handlinger, og om sanktioner herfor i forbindelse med hvidvask af penge.

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA af 30. november 2009 om forebyggelse og bilæggelse af konflikter om udøvelse af jurisdiktion i straffesager (EUT L 328 af 15.12.2009, s. 42).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2002/187/RIA af 28. februar 2002 om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet (EFT L 63 af 6.3.2002, s. 1).

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på hvidvask af penge i forbindelse med formuegoder, der hidrører fra strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser, som er omfattet af specifikke bestemmelser fastsat i direktiv (EU) 2017/1371.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »kriminel handling«: enhver form for strafbar deltagelse i enhver lovovertrædelse, der i overensstemmelse med national ret kan medføre en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning af en maksimal varighed på mere end et år, eller for de medlemsstaters vedkommende, der i deres retssystem har en minimumsstraf for lovovertrædelser, enhver lovovertrædelse, der kan medføre en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning af en mindste varighed på over seks måneder. Under alle omstændigheder anses lovovertrædelser inden for følgende kategorier som en kriminel handling:
 - a) deltagelse i en organiseret kriminel gruppe og pengeafpresning, herunder enhver lovovertrædelse fastsat i rammeafgørelse 2008/841/RIA
 - b) terrorisme, herunder enhver lovovertrædelse fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 ⁽¹⁾
 - c) menneskehandel og smugling af migranter, herunder enhver lovovertrædelse fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU ⁽²⁾ og i Rådets rammeafgørelse 2002/946/RIA ⁽³⁾
 - d) seksuel udnyttelse, herunder enhver lovovertrædelse fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU ⁽⁴⁾
 - e) ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, herunder enhver lovovertrædelse fastsat i Rådets rammeafgørelse 2004/757/RIA ⁽⁵⁾
 - f) ulovlig våbenhandel
 - g) ulovlig handel med stjålne varer og andre varer
 - h) bestikkelse, herunder enhver lovovertrædelse fastsat i konventionen om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater ⁽⁶⁾ og Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA ⁽⁷⁾
 - i) svig, herunder enhver lovovertrædelse fastsat i Rådets rammeafgørelse 2001/413/RIA ⁽⁸⁾

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA (EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA (EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1).

⁽³⁾ Rådets rammeafgørelse 2002/946/RIA af 28. november 2002 om styrkelse af de strafferetlige rammer med henblik på bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold (EFT L 328 af 5.12.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA (EUT L 335 af 17.12.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets rammeafgørelse 2004/757/RIA af 25. oktober 2004 om fastsættelse af mindsteregler for gerningsindholdet i strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig narkotikahandel og straffene herfor (EUT L 335 af 11.11.2004, s. 8).

⁽⁶⁾ Rådets retsakt af 26. maj 1997 om udarbejdelse på grundlag af artikel K.3, stk. 2, litra c), i traktaten om Den Europæiske Union, af en konvention om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater (EFT C 195 af 25.6.1997, s. 1).

⁽⁷⁾ Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA af 22. juli 2003 om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor (EUT L 192 af 31.7.2003, s. 54).

⁽⁸⁾ Rådets rammeafgørelse 2001/413/RIA af 28. maj 2001 om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter (EFT L 149 af 2.6.2001, s. 1).

- j) falskmøntneri, herunder enhver lovovertrædelse fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/62/EU ⁽¹⁾
 - k) efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
 - l) miljøkriminalitet, herunder enhver lovovertrædelse fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF ⁽²⁾ eller i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/123/EF ⁽³⁾
 - m) forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse
 - n) bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning
 - o) røveri eller tyveri
 - p) smugling
 - q) skattekriminalitet i forbindelse med direkte og indirekte skatter som fastlagt i national ret
 - r) afpresning
 - s) forfalskning
 - t) sørøveri
 - u) insiderhandel og markedsmanipulation, herunder enhver lovovertrædelse fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/57/EU ⁽⁴⁾
 - v) IT-kriminalitet, herunder enhver lovovertrædelse fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/40/EU ⁽⁵⁾
- 2) »formuegoder«: aktiver af enhver art, hvad enten der er tale om løsøre eller fast ejendom, materielle eller immaterielle aktiver, samt juridiske dokumenter eller instrumenter i enhver form, herunder elektronisk eller digital, der tjener som bevis for ejendomsretten til eller rettigheder over sådanne aktiver
- 3) »juridisk person«: enhver enhed, der har status som juridisk person i henhold til gældende ret, dog ikke stater eller offentlige organer i forbindelse med udøvelsen af offentlig myndighed eller offentligretlige internationale organisationer.

Artikel 3

Hvidvask af penge

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende adfærd, når den begås forsætligt, kan straffes som en strafbar handling:
- a) konvertering eller overførsel af formuegoder, vel vidende at sådanne formuegoder hidrører fra en kriminel handling, med det formål at hemmeligholde eller tilsøre formuegodernes ulovlige oprindelse eller at hjælpe personer, som er involveret i en sådan handling, til at unddrage sig de retlige konsekvenser af handlingen
 - b) hemmeligholdelse eller tilsøring af formuegodernes sande art, oprindelse, lokalisering, disposition eller bevægelser eller af rettigheder over eller ejendomsretten til formuegoder, vel vidende at sådanne formuegoder hidrører fra en kriminel handling
 - c) erhvervelse, besiddelse eller anvendelse af formuegoder, vel vidende på tidspunktet for modtagelsen af sådanne goder, at de hidrører fra en kriminel handling.
2. Medlemsstaterne kan træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den i stk. 1 omhandlede adfærd kan straffes som en strafbar handling, hvis lovovertræderen havde mistanke om eller burde have vidst, at formuegoderne hidrørte fra en kriminel handling.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/62/EU af 15. maj 2014 om strafferetlig beskyttelse af euroen og andre valutaer mod falskmøntneri og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2000/383/RIA (EFT L 151 af 21.5.2014, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet (EUT L 328 af 6.12.2008, s. 28).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/123/EF af 21. oktober 2009 om ændring af direktiv 2005/35/EF om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser (EUT L 280 af 27.10.2009, s. 52).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/57/EU af 16. april 2014 om strafferetlige sanktioner for markedsmissbrug (direktivet om markedsmissbrug) (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 179).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/40/EU af 12. august 2013 om angreb på informationssystemer og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2005/222/RIA (EUT L 218 af 14.8.2013, s. 8).

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at:
- a) en tidligere eller samtidig domfældelse for den kriminelle handling, som formuegoderne hidrørte fra, ikke er en forudsætning for en domfældelse for de lovovertrædelser, der er omhandlet i stk. 1 og 2
 - b) en domfældelse for de lovovertrædelser, der er omhandlet i stk. 1 og 2, er mulig, hvis det er fastslået, at formuegoderne hidrørte fra en kriminel handling, uden at det er nødvendigt at fastslå alle faktiske elementer eller alle omstændigheder vedrørende denne kriminelle handling, herunder gerningsmandens identitet
 - c) de lovovertrædelser, der er omhandlet i stk. 1 og 2, omfatter også formuegoder, der hidrører fra adfærd, der fandt sted på en anden medlemsstats eller et tredjelands område, hvor den pågældende adfærd ville have udgjort en kriminel handling, såfremt den havde fundet sted i hjemstaten.
4. I det i denne artikels stk. 3, litra c), nævnte tilfælde kan medlemsstaterne desuden kræve, at den pågældende adfærd udgør en strafbar handling i henhold til lovgivningen i den anden medlemsstat eller i det tredjeland, hvor denne adfærd fandt sted, medmindre denne adfærd udgør en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a)-e) og h), og som defineret i den relevante EU-ret.
5. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at adfærden omhandlet i stk. 1, litra a) og b), kan straffes som en strafbar handling, når den begås af personer, som begik eller var involveret i den kriminelle handling, som formuegoderne hidrørte fra.

Artikel 4

Medvirken og tilskyndelse, anstiftelse og forsøg

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at medvirken og tilskyndelse til, anstiftelse til og forsøg på at begå en lovovertrædelse som omhandlet i artikel 3, stk. 1 og 5, kan straffes som en strafbar handling.

Artikel 5

Sanktioner for fysiske personer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i artikel 3 og 4 omhandlede lovovertrædelser kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i artikel 3, stk. 1 og 5, omhandlede lovovertrædelser kan straffes med en maksimumstraf på mindst fire års fængsel.
3. Medlemsstaterne træffer endvidere de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at fysiske personer, der har begået de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3 og 4, hvor det er nødvendigt, underkastes yderligere sanktioner eller foranstaltninger.

Artikel 6

Skærpende omstændigheder

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende omstændigheder betragtes som skærpende omstændigheder i forbindelse med de i artikel 3, stk. 1 og 5, og artikel 4 omhandlede lovovertrædelser:
 - a) lovovertrædelsen blev begået inden for rammerne af en kriminel organisation som defineret i rammeafgørelse 2008/841/RIA, eller
 - b) lovovertræderen er en forpligtet enhed som omhandlet i artikel 2 i direktiv (EU) 2015/849 og har begået lovovertrædelsen under udøvelsen af sit erhverv.
2. Medlemsstaterne kan fastsætte, at følgende omstændigheder skal betragtes som skærpende omstændigheder i forbindelse med de i artikel 3, stk. 1 og 5, og artikel 4 omhandlede lovovertrædelser:
 - a) de hvidvaskede formuegoder er af betydelig værdi, eller
 - b) de hvidvaskede formuegoder hidrører fra en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a)-e) og h).

Artikel 7

Juridiske personers ansvar

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer kan holdes ansvarlige for lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1 og 5, og artikel 4, som for at skaffe dem vinding er begået af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person baseret på:
 - a) bemyndigelse til at repræsentere den juridiske person

- b) beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne
- c) beføjelse til at udøve kontrol inden for den juridiske person.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer kan holdes ansvarlige, når utilstrækkeligt tilsyn eller utilstrækkelig kontrol fra en af de personer, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, har gjort det muligt for en person under denne juridiske persons myndighed at begå en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1 og 5, og artikel 4, til fordel for den juridiske person.

3. Juridiske personers ansvar i henhold til denne artikels stk. 1 og 2 udelukker ikke strafferetlig forfølgning af fysiske personer, der begår, anstifter eller medvirker til en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1 og 5, og artikel 4.

Artikel 8

Sanktioner for juridiske personer

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person, der holdes ansvarlig i henhold til artikel 7, kan straffes med sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, herunder bødestraf eller administrativt pålagte bøder, og som kan indbefatte andre sanktioner, såsom:

- a) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud
- b) midlertidig eller varig udelukkelse fra adgang til offentlig finansiering, herunder udbudsprocedurer, tilskud og koncessioner
- c) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve erhvervsvirksomhed
- d) anbringelse under retsligt tilsyn
- e) likvidation efter retskendelse
- f) midlertidig eller varig lukning af forretningssteder, der er blevet brugt til at begå lovovertrædelsen.

Artikel 9

Konfiskation

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at deres kompetente myndigheder i overensstemmelse med direktiv 2014/42/EU, alt efter hvad der er relevant, indefryser eller konfiskerer udbytte fra og redskaber, som anvendes eller påtænkes anvendt med det formål at begå eller medvirke til at begå en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i nærværende direktiv.

Artikel 10

Jurisdiktion

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at fastlægge sin jurisdiktion med hensyn til de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3 og artikel 4, hvor:

- a) handlingen helt eller delvis er begået på dens område
- b) gerningsmanden er statsborger i medlemsstaten.

2. En medlemsstat underretter Kommissionen, når den beslutter at udvide sin jurisdiktion til også at omfatte de i artikel 3 og 4 omhandlede lovovertrædelser, der er begået uden for dens område, hvor:

- a) gerningsmanden har sædvanligt opholdssted på medlemsstatens område
- b) lovovertrædelsen er begået til fordel for en juridisk person, som har hjemsted på medlemsstatens område.

3. Hvis en lovovertrædelse omhandlet i artikel 3 og 4 er omfattet af mere end én medlemsstats jurisdiktion, og enhver af de berørte medlemsstater gyldigt kan foretage retsforfølgning på grundlag af de samme faktiske omstændigheder, samarbejder de berørte medlemsstater med henblik på at afgøre, hvem af dem der skal retsforfølge lovovertræderen, således at sagsbehandlingen kan centraliseres i en enkelt medlemsstat.

Der tages hensyn til følgende elementer:

- a) den medlemsstat, på hvis område lovovertrædelsen blev begået
- b) lovovertræderens nationalitet eller bopæl
- c) ofrets eller ofrenes hjemland og
- d) det område, på hvilket lovovertræderen blev fundet.

Når det er hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med artikel 12 i rammeafgørelse 2009/948/RIA, henvises sagen til Eurojust.

*Artikel 11***Efterforskningsmidler**

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at personer, enheder eller tjenester, som er ansvarlige for efterforskning eller retsforfølgning af de lovovertrædelser, som er omhandlet i artikel 3, stk. 1 og 5, og artikel 4, råder over effektive efterforskningsmidler såsom dem, der anvendes i forbindelse med bekæmpelsen af organiseret kriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet.

*Artikel 12***Erstatning af visse bestemmelser i rammeafgørelse 2001/500/RIA**

Artikel 1, litra b), og artikel 2 i rammeafgørelse 2001/500/RIA erstattes for så vidt angår medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, idet dette dog ikke berører disse medlemsstaters forpligtelser for så vidt angår fristen for gennemførelse af nævnte rammeafgørelse i national ret.

For så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, gælder henvisninger til rammeafgørelse 2001/500/RIA som henvisninger til dette direktiv.

*Artikel 13***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 3. december 2020. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 14***Rapportering**

Kommissionen forelægger senest den 3. december 2022 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori det vurderes, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at efterleve dette direktiv.

Kommissionen forelægger senest den 3. december 2023 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori dette direktivs merværdi med hensyn til bekæmpelse af hvidvask og dets indvirkning på de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder vurderes. Kommissionen fremsætter på grundlag af denne rapport om nødvendigt et lovgivningsforslag om ændring af dette direktiv. Kommissionen tager hensyn til de oplysninger, som forelægges af medlemsstaterne.

*Artikel 15***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 16***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 23. oktober 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

K. EDTSTADLER

Formand